

EXPUNERE DE MOTIVE

Localitatea Dorobanți este așezată la o distanță de 25 km de municipiul Arad la nord-vest, având ca vecini : comuna Iratoș la sud-vest, orașul Curtici la est, comuna Macea la nord-vest și frontiera de stat cu Ungaria la vest.

Prima atestare documentară datează din anul 1418, sub denumirea de „Iratoș”, în perioada evului mediu făcând parte din rândul localităților cele mai populate ale județului Arad. În 1552, când Aradul și Nădlagul au fost ocupate de turci, Iratoșul cu cele 113 familii era a patra localitate, ca mărime, a județului, după Șimand, Pâncota și Șiria. Datorită multiplelor atacuri turcești, în secolul XVII-lea se depopulează, astfel că între anii 1722-1806, pe hărțile Lipszkzy, figurează ca pustă. În anul 1918 a început popularea localității Kisiratos (Dorobanți) cu cetățeni care cultivau tutun, majoritatea provenind din Cenad sau din partea de nord a Ungariei. Numărul locuitorilor în anul 1869 era de 1988 locuitori, iar în anul 1930 Dorobanțul număra 2452 locuitori.

La începutul secolului XX, Kisiratos (Dorobanți) făcea parte din rândul comunelor mari cu perspective de dezvoltare economică și administrativă. Avea fermă de bovine (80 de capete) și porcine (450 capete). Industria mică și comerțul au fost ramurile economice ce au înregistrat un progres rapid, asigurând comunității locale noi perspective de dezvoltare. De asemenea, comuna avea notariat, poștă, telefonie, serviciu de stare civilă, circumscripție fiscală și școală cu clasele I-IV, susținută în totalitate de locuitorii din Dorobanți. În anul 1949 în locul notariatului a luat ființă Consiliul Popular, s-a înființat Cooperativa Agricolă de Producție cu bune rezultate în producția de cereale, fructe și legume, cât și în creșterea animalelor. Totodată, în localitate a funcționat o moară, care se numea Cooperativa de Consum „Furnica”.

După anul 1950 localitatea cunoaște o puternică dezvoltare, reflectată în construcția de case familiale, dispensar uman, cămin cultural, spații comerciale și de prestări servicii, locuințe pentru specialiștii din agricultură și învățământ, cât și

asfaltarea șoselei de legătură între Curtici și Dorobanți, terminarea electrificării, dezvoltarea învățământului prin scăderea numărului de neșcolarizați și analfabeți.

În anul 1968, în urma reorganizării administrativ teritoriale, Dorobanțul devine sat aparținător orașului Curtici, influențând negativ dezvoltarea ulterioară a localității. După anul 1989, localitatea s-a adaptat noilor condiții, demonstrând și de această dată potențialul deosebit de dezvoltare al localității. Astfel s-a înființat o Societate Agricolă puternică cu parc de mașini agricole proprii, șapte hectare de sere, cât și strand termal, căutat nu numai de localnici, dar și de un număr mare de turiști străini. S-a dezvoltat sfera serviciilor în cadrul întreprinzătorilor privați, s-a construit o moară privată, un motel cu 10 camere de cazare, a luat ființă un modern Centru Social al Serviciului de Ajutor Maltez în România, un cabinet stomatologic, un punct farmaceutic, cabinet medical cu doi medici de familie, iar formațiunea de pompieri voluntari, ce are o frumoasă tradiție în zonă, este dotată cu instalații de stingere a incendiilor și mașină de pompieri Mercedes.

Totodată, în localitatea Dorobanți își desfășoară activitatea patru asociații nonguvernamentale, care contribuie în mare măsură la rezolvarea problemelor sociale, culturale și sportive. Programul cultural - sportiv este foarte bogat și se bucură de participarea diferitelor formații și echipe din județ și străinătate. În anul 2002 s-a amenajat un muzeu sătesc. Există, de asemenea, legături de înfrățire cu mai multe localități din țară și străinătate. Clubul pensionarilor are relații de colaborare cu cinci cluburi similare din Ungaria.

Având în vedere cele de mai sus, consider că satul Dorobanți deține dotările necesare din toate punctele de vedere pentru a deveni comună. Această dorință a fost exprimată la toate adunările cetățenești, organizate anual după 1989.

Inițiatori :

senator Seres Denes
senator Crăciun Avram
deputat Tokay György

